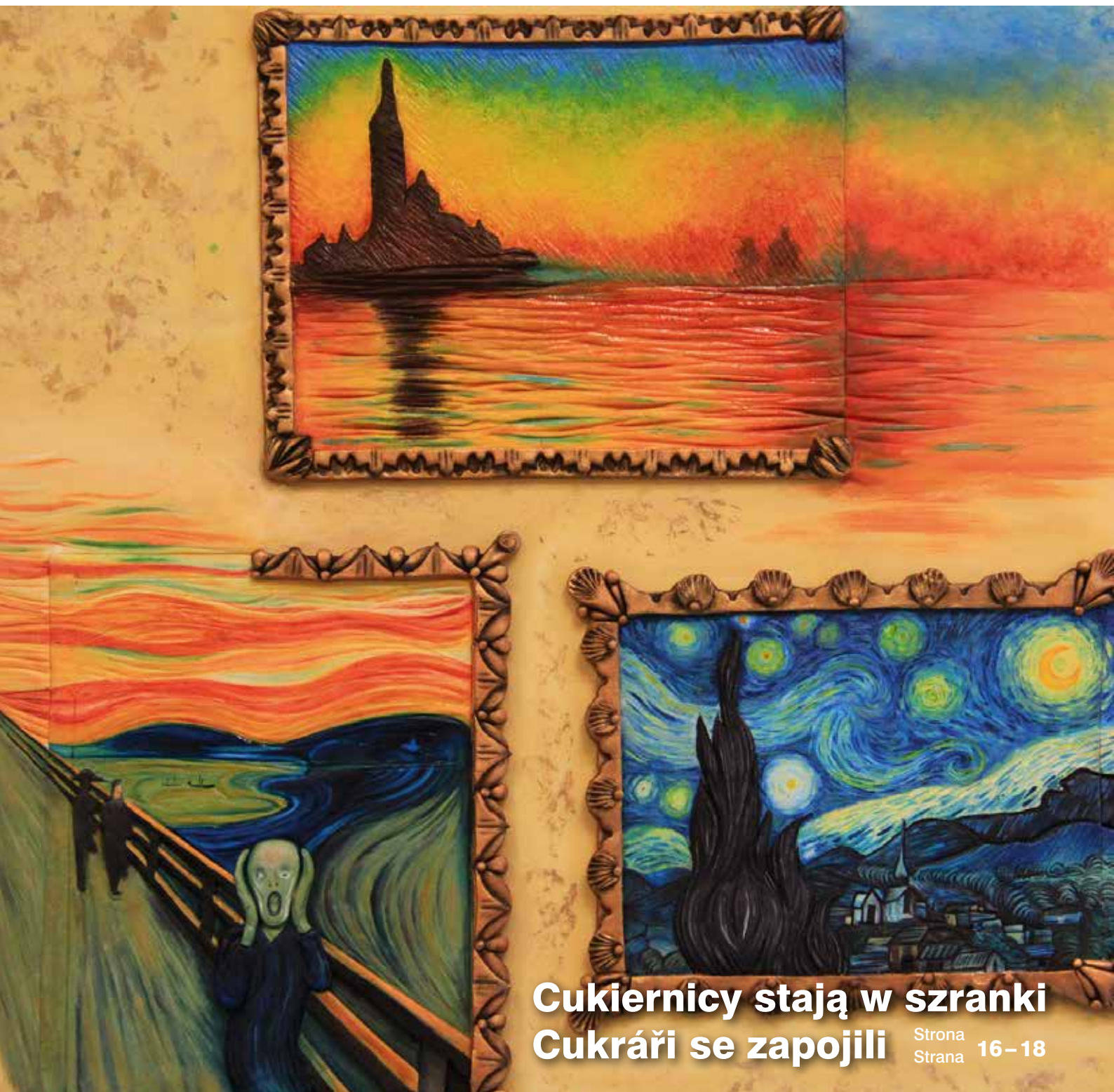

4
3/2018

insp!r

Cukiernicy stają w szranki
Cukráři se zapojili

Strona
Strana 16 – 18

Spis treści

Obsah časopisu

Strana / Strona	Branže / Branže	Obsah / Artykuł
3 - 5	 Turystyka Turistika	Dlaczego Euroregion Śląsk Cieszyński? Proč Euroregion Těšínské Slezsko?
6 - 7	 Cukiernicy Cukráři	Czescy piekarze i cukiernicy z wizytą w polskim Jaworze Čeští pekaři a cukráři v polském Jaworu
8	 Projekt	Tradycja w nowej szacie Tradice v novém hávu
9-11	 Fotografia Fotografie	W strefie fotografii V zóně fotografií
12 - 13	 Fotografia Fotografie	Czescy i polscy fotografowie przygotowują spotkanie Čeští a polští fotografové připravují setkání
14 - 15	 Turystyka Turistika	Niedźwiedzica patrzy na Zamek i skrywa tajemnice Niedźwiedzica zírá na hrad a skrývá tajemství
16-18	 Cukiernicy Cukráři	Cukiernicy stają w szranki Cukráři se zapojili
19-20	 Projekt	Taniec pokochali bezgranicznie Milovníci tance neznají hranice

Prostor pro iniciativu

Během prvních devíti měsíců se podařilo v rámci projektu INSPIR zahájit jednání o spolupráci sítí neziskových organizací v devíti branžích. Další tři branže jsou otevřeny pro další jednání. Uvítáme, pokud se přihlásíte k uvedeným iniciativám a podpoříte rozvoj spolupráce i v dalších branžích. Obrátte se na realizátory projektu INSPIR. Uzávěrka je 10. 6. 2018.

panda.daniel@tiscali.cz

Strefa inicjatywy

W trakcie pierwszych dziewięciu miesięcy udało nam się w ramach projektu INSPIR zorganizować spotkania w sprawie przyszłej współpracy sieci organizacji non profit z dziewięciu branż. Dla kolejnych trzech branż współpraca jest sprawą otwartą. Ucieszy nas Wasz udział w inicjatywie i wsparcie rozwoju współpracy w innych branżach. Skontaktujcie się z realizatorami projektu INSPIR. Termin upływa 10.6.2018.

jzola@wp.pl

Dlaczego Euroregion Śląsk Cieszyński?

1

Ponieważ mamy Trójstyk i folklor

Dzięki wyjątkowej lokalizacji na polsko-czesko-słowackim pograniczu, Śląsk Cieszyński jest bardzo atrakcyjnym regionem turystycznym. W pobliżu

gmin Hráva (CZ) i Istebna – Jaworzynka (PL) znajduje się Trójstyk, miejsce, gdzie schodzą się ze sobą granice trzech państw – Republiki Czeskiej, Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Słowackiej.

Oryginalna i bardzo popularna gwarra lokalna jest kultywowana przez zespoły ludowe, grupy regionalne i lokalnych artystów.

Bezpośrednio mogą się o tym przekonać goście różnego rodzaju wydarzeń kulturalnych, wśród których prym wiodą Śląskie Dni (wrzesień), Gorolskie Święto (sierpień) i Tydzień Kultury

Beskidzkiej (lipiec). Folklor to również lokalna gastronomia. Specjały regionalne, od placków ziemniaczanych po miódówkę dodają regionalnego kolorytu.

2

Ponieważ mamy Beskid Śląski i Morawsko-Śląski

Każdy turysta odwiedzający polsko-czeskie pogranicze może skorzystać z usług prawie trzydziestu punktów informacji turystycznej, gdzie otrzyma materiały prezentujące 20 różnych produktów turystycznych, wśród których są takie, jak: „Aktywna zabawa dla całej rodziny”, „Turystyka rowerowa i MTB”, „Golf i hippika”, „Szlak Tradycyjnego Rzemiosła”, „Szlak Myslistwa” czy „Droga Księżęca - Via Ducalis”.

3

Ponieważ jest tutaj „dwumasto” Cieszyn i Český Těšín

Cieszyn jest jednym z najstarszych miast na Śląsku. Według legendy został założony w 810 roku przez trzech synów księcia polskiego Leszka III – Bolka, Leszka i Cieszka, w miejscu ich szczęśliwego spotkania przy źródle, które później nazwano Studnią Trzech Braci. Za-

łążkiem miasta był jednak gród na Wzgórzu Zamkowym, gdzie odnaleźć można początki osadnictwa już z 6 – 5 wieku p.n.e., oraz gród słowiański Podobora w dzisiejszym Chotěbuzi. Znaczenie miasta stopniowo rosło i stało się centrum administracyjnym, religijnym i gospodarczym znacznej części Śląska.

W 1920 roku decyzją Rady Ambasadorów wielkich mocarstw na konferencji w Spa było miasto podzielone. Historyczna część Cieszyna przypadła Polsce (teraz Cieszyn), natomiast część przemysłowa z dworcem kolejowym weszła w skład Czechosłowacji (teraz Český Těšín). Z historycznego punktu widzenia wiadomo, że od wieków Cieszyn był jednym miastem, w którym żyli razem Polacy i Czesi, ale także Niemcy i Żydzi.

Po wejściu do wspólnej strefy Schengen w grudniu 2007 r., sytuacja wróciła częściowo do dawnych czasów. Władze lokalne miast Cieszyn i Český Těšín z pokorą podchodzą do wspólnej historii, ale także mają świadomość aktualnych potrzeb mieszkańców i turystów obu miast, dlatego zaplanowali wspólne przedsięwzięcie pod nazwą „Ogród dwóch brzegów” składające się z kilku samodzielnych projektów, które wspierane są z funduszy europejskich. Efekty wspólnej pracy są dumą Euroregionu, ale także przykładem dla całej Europy, jak powinna wyglądać współpraca między sąsiadami.

Těšínské Slezsko Śląsk Cieszyński

Archeopark v Chotěbuzi

Studna Tří bratrů / Studnia Trzech Braci

Warto zatem wybrać się do tego wyjątkowego miejsca i zobaczyć miejsca historyczne w Cieszynie, takie jak na przykład Wzgórze Zamkowe z Wieżą Piastowską, rotundą romańską św. Mikołaja i Wacława lub ul. Głęboką. W Českém Těšíně można z kolei odpocząć w Parku Masaryka. Na brzegu rzeki Olzy można wypić kawę w kawiarni „Avion“, która nawiązuje do legendarnej poprzedniczki – miejsca szczególnego dla międzywojennego

Českého Těšína. Osoby poszukujące aktywnego wypoczynku mogą spędzić wolny czas na jednym i drugim brzegu granicznej rzeki Olzy w jednym ze zrewitalizowanych parków, które łączy nowo wybudowane interesujące dzieło sztuki architektonicznej – Most Sportowy.

4

Ponieważ oferujemy Uzdrowiska

Chociaż uzdrowiska nie mają tak długiej historii jak sam Śląsk Cieszyński, to stanowią nieodzowny element regionu. Takie miasta jak Ustroń lub Karviná wśród miłośników spa mają z pewnością swoją rangę, i to nie tylko w Europie, ale również w Zjednoczonych Emiratach Arabskich i Arabii Saudyjskiej. Uzdrowiska te nawiązują

Cieszynianka wiosenna

Cieszyn

do tradycji uzdrowisk w Jastrzębiu-Zdroju i Jaworzu.

Ustroń należy do najpopularniejszych uzdrowisk na południu Polski. Można podziwiać uzdrowiskową dzielnicę Zawodzie z charakterystycznymi budynkami w kształcie piramid. W Ustroniu napacjentów czeka podgórski klimat i uroczy ośrodek rehabilitacyjny.

W Karviné znajdują się znane łaźnie lecznicze Darkov, gdzie leczy się układ ruchu i układ nerwowy. Oprócz stanów po Kazach i zabiegach, leczy się również w Darkově choroby układu krążenia i oparzenia.

Proč Euroregion Těšínské Slezsko?

1

Protože máme Trojmezí a folklór

Svou jedinečnou polohou na česko-polsko-slovenském pomezí se Těšínské Slezsko řadí mezi turisticky velmi přitažlivé regiony. Poblíž obcí Hřava (CZ) a Istebna-Jaworzynka (PL) najdeme Trojmezí, místo, kde se potkávají hranice tří států – České, Polské a Slovenské republiky

Originální a velmi oblíbené místní nářečí používají lidové soubory, hudební skupiny i regionální umělci. Přesvědčit se o tom na vlastní oči mohou návštěvníci regionu na významných folklórních akcích, z nichž nejvýznamnější jsou Slezské dny (září), Gorolskie Święto (srpen) nebo Týden beskydské kultury (červenec). K folklóru patří rovněž místní gastronomie.

Regionální speciality od bramborových placek po medovinu dotvářejí kolorit Těšínského Slezska.

2

Protože máme Slezské a Moravsko-slezské Beskydy

Návštěvníci česko-polského pohraničí mohou využít služeb téměř 30 informačních center, ve kterých získají materiály k 20 produktům cestovního ruchu, jakými jsou například „Aktivní zábava pro celou rodinu“, „Cykloturistika MTB“, „Golf a hipoturistika“, „Po stopách tradičního řemesla“, „Myslivecká stezka“ nebo „Knížecí cesta – Via Ducalis“.

3

Protože je tady „dvojměstí“ Český Těšín a Cieszyń

Těšín je jedním z nejstarších měst Slezska. Podle legendy jej založili v roce 810 bratři Bolko, Leško a Česko, synové knížete Leška, a to na místě svého šťastného setkání u pramene, později nazvaného Studna tří bratří. Základem města však bylo hradiště na Zámeckém vrchu, kde lze nalézt počátky osídlení již v 6.–5. století př. n. l., a slovanské hradiště Podobora v dnešní Chotěbuzi. Význam města postupem času rostl a město se stalo administrativním, náboženským a hospodářským centrem velké části Slezska.

V roce 1920 bylo město rozhodnutím Rady velvyslanců mocností na konferenci v belgickém Spa v rozděleno. Historická část mäs-

ta připadla Polsku (nyní Cieszyń) a průmyslová část s vlakovým nádražím se stala součástí Československa (nyní Český Těšín). Z historického přehledu je zřejmé, že po staletí byl Těšín jedním městem, ve kterém žili dohromady Češi i Poláci, ale také Němci či Židé. Po vstupu do schengenského prostoru v prosinci 2007 se situace částečně opět vrací do dob minulých.

Zástupci samospráv měst Českého Těšina a Cieszyňa přistupují ke společné historii s pokorou a také s vědomím současných potřeb obyvatel a návštěvníků obou měst, které se snoubí ve společném programu Zahrada dvou břehů. Tvorba a realizace programu je podporována evropskými dotacemi a je průběžně plněna prostřednictvím dílčích projektů. Výsledky společné práce jsou pýchou regionu a dávají celé Evropě příklad, jak mají sousedé spolupracovat.

Návštěva tohoto unikátního místa určitě stojí za to, už kvůli památkám v Cieszyńi, jako je Zámecký vrch s Piastovskou věží či rotundou svatého Mikuláše a Václava nebo spletité uličky kolem Hluboké ulice. V Českém Těšíně lákají k odpočinku Masarykovy sady, na kávu je možné si zajít do legendární kavárny Avion na břehu Olzy, která je postavena jako ztvárnění odkazu původní kavárny, jedné z prvorepublikových dominant města. Návštěvníci mohou na obou březích hraniční řeky aktivně trávit volný čas v revitalizovaných parcích, které spojuje nové zajímavé architektonické dílo – Sportovní lávka.

4

Protože nabízíme lázeňství

Lázeňství sice nemá tak dlouhou historii jako samotné těšínské Slezsko, ale k regionu určitě patří. Města Ustroní nebo Karviná-Dar-

Gajdos

kov mají nepochybně své jméno a zvuk mezi milovníky lázeňství, a to nejen z Evropy, ale i ze Spojených arabských emirátů či Saúdské Arábie. Tyto lázně navazují na tradice lázeňství v polských městech Jastrzębie-Zdrój a Jaworze.

Ustroní patří k nejpokulárnějším lázním na jihu Polska. Můžeme zde obdivovat lázeňskou čtvrť Zawodzie s charakteristickými středisky ve tvaru pyramid. V Ustroni na lázeňské hosty (a nejen na ně) čeká podhorské klima a moderní rehabilitační zařízení.

V Karvině se nacházejí známé léčebné lázně Darkov, kde se specializují na léčbu pohybového a nervového ústrojí. Mimo stavy po úrazech a operacích se v Darkově léčí oběhové ústrojí a popáleniny.

Obelisk na trojmezí Česka, Polska a Slovenska

Czescy piekarze i cukiernicy z wizytą w polskim Jaworze

Drugie z 24 zaplanowanych spotkań przedstawicieli czeskich i polskich branż w ramach projektu INSPiR odbyło się w Jaworze. Było przeznaczone dla piekarzy i cukierników. Ponieważ w szkole zawodowej w Nowej Pące uczy się rzemiosła ponad dziewięćdziesięciu uczniów, na spotkanie w polskim Jaworze zaprosiliśmy dwudziestu uczniów z tej właśnie szkoły. Grupę cukierników uzupełnili nauczyciele ze szkoły o podobnym profilu w Jeseníku oraz przedstawiciele największej firmy piekarsko-cukierniczej w województwie královéhradeckim BEAS z Choustníkova Hradiště. Kolejni przedstawiciele branży piekarskiej i cukierniczej, w ostatniej chwili musieli zrezygnować z wyjazdu.

Dwudniowe spotkanie odbyło się w mieście, gdzie każdego roku odbywa się impreza Dni Chleba i Piernika, w dniach 19-20 lutego. Grupa uczniów spędziła interesujące dwa dni w partnerskiej firmie piekarsko-cukierniczej polskiego przedsiębiorcy Stanisława Furtaka, która oprócz własnych zakładów ma także własną sieć 56 punktów sprzedaży w regionie.

Mgr. Milena Jarošová, czeska koordynatorka sieci cukierników i piekarzy:

„Nasi przyszli cukiernicy i piekarze doświadczali produkcji polskich wyrobów cukierniczych, gdy w trzech grupach roboczych włączyli się do przygotowywania tradycyjnych polskich słodczy. Wypełniali upieczone ciastka kremem i bitą śmietaną, przygotowywali różne żelatynowe i owocowe kawałki dodawane do ciast, wyrabiali herbatniki i małe torciki owocowe. Poznali także produkcję słonych wyrobów piekarskich – słonych pałeczek i nadziewanych pizz. Mieli okazję nauczyć się dekorowania tortów polewą czekoladową i czekoladowymi wiórkami, jak również mogli podziwiać przygotowane torty na zamówienie. Za bardzo pouczające uważamy poznanie dużego zakładu cukierniczego i jego wyposażenia. Narzędzia i urządzenia były bardzo nowoczesne, od różnego rodzaju mikserów, ubijarek do kremów, automatów do wyrobu herbatników, aż po różne rodzaje pieców. Naszym uczniom najbardziej podobało się urządzenia do rozbijania

jajek, które równocześnie oddzielało żółtko od białka. Kolejnym nowoczesnym urządzeniem była połączona z komputerem drukarka do dekorowania powierzchni wyrobów cukierniczych. Nieodłączną częścią było także testowanie słodkości, które odbywało się klasycznie, zgodnie ze znanym powiedzeniem – Oczy by jadły, ale żołądek już nie może. Uczniowie poznali także produkcję tradycyjnych polskich wyrobów: serników, których się tutaj produkuje kilka rodzajów. Chodzi tutaj właśnie o sernik z minimum ciasta i dużą ilością nadzienia. Mieliśmy także możliwość dyskusowania na temat problematyki kształcenia i zawodzie cukiernika i piekarza”.

„A jest to dosyć problematyczne” – twierdzi gospodarz Stanisław Furtak – „w Polsce nie mamy szkół wyspecjalizowanych w tym kierunku i z chęcią zatrudnimy Waszych uczniów” – dodał.

Ing. Bedřich Syrovátko, majitel pekárny BEAS Choustníkovo Hradiště:

„Z radością przyjęliśmy możliwość spotkania z polskimi piekarzami wprost w piekarni, możliwość odwiedzenia punktów handlowych pana Furtaka w pięknym mieście jakim jest Legnica i porównania różnic w produkcji i sprzedaży wyrobów w Czechach i Polsce. Cenímy sobie nawiązanie kontaktów z obiema szkołami średnimi i będziemy z nimi dalej współpracować”.

Kiedy połączy nas autostrada biegnąca obok Choustníkova Hradiště i Jawora, prawdopodobnie większość różnic zniknie.

Čeští pekaři a cukráři v polském Jaworu

Čeští pekaři a cukráři
v polském Jaworu

Teprve druhé ze 24 plánovaných setkání zástupců českých a polských branží v rámci projektu INSPIR se uskutečnilo v Jaworu. Bylo určeno pekařům a cukrářům. Protože ve ŠSGS Nová Paka studuje toto řemeslo více než 90 žáků, pozvali jsme 20 nejlepších studentů z této školy. Sít cukrářů doplnily pedagožky z podobné školy v Jeseníku a představitelé dnes největšího závodu pekáren a cukráren v Královéhradeckém kraji BEAS z Choustníkovu Hradiště. Další představitelé cukrářských a pekařských oborů na poslední chvíli svou účast omluvili.

Dvoudenní setkání se uskutečnilo ve dnech 19. - 20. února v místě, kde je každoroční proslulá oslava Dnů chleba a perníku. Skupina studentů strávila zajímavé dva dny v partnerském cukrářském a pekařském závodě úspěšného polského podnikatele Stanisława Furtaka, který má kromě vlastní výroby i vlastní síť 56 obchodů v regionu.

Mgr. Milena Jarošová, česká koordinátorka sítě cukrářů a pekařů: „Naši budoucí cukráři a pekaři si vyzkoušeli výrobu polských cukrářských výrobků, kde se ve třech pracovištích zapojili do výroby tradičních polských cukrovinek. Plnili krémem a šlehačkou výrobky z páleného těsta, zapojili se do výroby různých želatinových a ovocných řezů, vyráběli sušenky a malé ovocné dortíky. Vyzkoušeli si také výrobu slaných pekařských výrobků – slaných tyčinek a malých plněných pizz. Mohli se přiučit dekorování dortíků čokoládovou polevou a čokoládovými hoblíčkami a sledovat výrobu dortů na zakázku. Za velmi poučné pokládáme seznámení se s velkou cukrářskou výrobou

a jejím vybavením. Vybavení přístrojů a strojů bylo velmi moderní, od různých druhů mixérů, šlehačů, automatů na výrobu sušenek až po různé druhy pecí. Nejvíce se našim studentům líbil stroj na roztlačování vajíček, který zároveň odděloval žloutky od bílků. Další moderní přístroj byla počítačem řízená tiskárna pro dekoraci povrchů cukrářských výrobků. Nedílnou součástí bylo také testování sladkostí, což ovšem probíhalo klasicky podle známého rčení - Oči by jedly, ale žaludek už nemůže. Studenti měli možnost seznámit se i s výrobou tradičních polských výrobků – tzv. serníků, kterých se tu vyrábí několik druhů. Jedná se vlastně o tvarohový koláč, kde je minimum těsta a hodně náplně. Měli jsme také možnost diskutovat problematiku vzdělávání v cukrářském a pekařském oboru.“

„A to je dost problematické,“ tvrdí **hostitel Stanisław Furtak**, „v Polsku nemáme školu specializovanou na tento obor, ale rádi vaše studenty zaměstnáváme,“ dodal.

Ing. Bedřich Syrovátko, majitel pekárny BEAS Choustníkovu Hradiště: „Rádi jsme uvítali možnost setkání s polskými pekaři přímo v pekárně, možnost prohlídky obchodů pana Furtaka v krásném městě Legnica a porovnání rozdílů ve výrobě a prodeji těchto výrobků v Čechách a v Polsku. Vítáme kontakty navázané s oběma středními školami v oboru gastronomie a budeme v nich pokračovat.

Až nás propojí dálnice, která povede kolem Choustníkovu Hradiště i kolem Jawora, patrně většina rozdílů zmizí.

Jiří Daniel

Tradycja w nowej szacie / Tradice v novém hávu

Muzeum Dawnego Kupiectwa wspólnie z Muzeum Modeli Papierowych w Policach nad Metují realizuje projekt „Tradycja w nowej szacie” dofinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Współpracy Transgranicznej 2014-2020 Interreg V – A Republika Czeska – Polska oraz budżetu państwa za pośrednictwem Euroregionu Glacensis.

Liderem projektu jest Muzeum Modeli Kartonowych, mające siedzibę w Policach nad Metují. Jest to pierwsze i jedyne tego rodzaju muzeum w Republice Czeskiej. Partnerem natomiast jest Muzeum Dawnego Kupiectwa ze Świdnicy, którego unikalność przejawia się w eksponatach prezentujących tradycje kupieckie.

Oba muzea są placówkami miejskimi i ubiegłym roku obchodziły swoje jubileusze. Muzeum w Świdnicy obchodziło 50-lecie istnienia, a muzeum w Policach 5-lecie funkcjonowania. Jubileusze były okazją do wspólnego świętowania, wymiany doświadczeń oraz impulsem dla mieszkańców do odwiedzenia miasta partnera. Zwiedzanie muzeów jest we współczesnym świecie zjawiskiem społecznym, w którym bierze udział wielu ludzi, dlatego placówki muzealne powinny nadążać i wykorzystywać w pracy nowe technologie. W ramach projektu świdnickie Muzeum zakupiło sprzęt tj.: audioguide, tourguide,

drukarki do QR kodów oraz uruchomiło bezprzewodowe sieci komputerowe (wi-fi). Ponadto w ramach współpracy obu instytucji, wspólnie prowadzona będzie promocja, wykorzystująca technologie informatyczne. O różnych formach edukacji muzealnej, wystawach czasowych i ważniejszych wydarzeniach mieszkańcy pogranicza będą mieli okazję dowiedzieć się przez Internet, oraz z ulotek. W II kwartale 2018 roku strony internetowe obu placówek uzyskają polską i czeską wersję językową i będą zawierać bezpośrednie linki do połączenia ze stronami internetowymi muzeum partnerskiego.

Muzeum dávného kupectví společně s Muzeem papírových modelů v Polici nad Metují realizuje projekt „Tradice v novém hávu” spolufinancovaný Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci Programu Přeshraniční spolupráce 2014-2020 INTERREG V - A Česká republika – Polsko a prostřednictvím Euroregionu Glacensis.

Vedoucím partnerem projektu je Muzeum papírových modelů se sídlem v Polici nad Metují. Je to první a jediné muzeum svého druhu v České republice. Partnerem projektu je Muzeum dávného kupectví ze Świdnice, jehož jedinečnost je zachycena v exponátech prezentujících tradice kupectví.

Obě muzea jsou městskými institucemi a v minulém roce oslavila svá jubileua. Muzeum ve Świdnici slavilo 50 let existence a muzeum v Polici 5 let fungování. Jubilea byla příležitostí ke společným oslavám, výměně zkušeností

Świdnica

a impulsem pro obyvatele k návštěvě partnerského města. Návštěva muzeí je v moderním světě společenským fenoménem, kterého se účastní mnoho lidí, a to je důvod, proč by muzeum mělo v práci pokračovat a využívat nové technologie. V rámci projektu muzeum ve Świdnici zakoupilo zařízení: Audioprůvodce, TourGuide, tiskárny pro QR kódy a zavedlo bezdrátovou síť (Wi-Fi). Kromě toho v rámci spolupráce obou institucí bude společně probíhat propagace s využitím informačních technologií. Každý bude mít možnost dozvědět se o různých formách muzejního vzdělávání, aktuálních výstavách a významných událostech přes internet nebo z letáků. Ve druhém čtvrtletí roku 2018 webové stránky obou partnerů získají polskou i českou jazykovou verzi a budou obsahovat přímé odkazy na webové stránky partnerských muzeí.

www.muzeum-kupiectwa.pl

www.mpmpm.cz

Fot. Beata Chłopeniuk

W strefie fotografii

Jelenia Góra. Miasto u podnóża Karkonoszy. Miejsce nieustającej inspiracji. *Genius loci* napędza życie artystyczne w Kotlinie Jeleniogórskiej od dawna. Rodzą się tu i przybywają z zewnątrz niespokojne, poszukujące wrażeń duchy. Jest wśród nich wielu fotografów, dla których magnesem jest widok otulonych obłokami, garbatych Karkonoszy. W takim miejscu musi rodzić się refleksja nad życiem, naturą, przemijaniem, nad tym, co trwa eony i nad tym, co znika w ciągu kilku pokoleń.

Nic dziwnego, że to w Jeleniej Górze od lat 80. organizuje się Biennale Fotografii Górskiej, to tu działa Jeleniogórska Szkoła Fotografii, że organizują się fotograficzne stowarzyszenia, mają miejsce liczne wystawy.

Jednym z lokalnych stowarzyszeń artystycznych jest Jeleniogórska Strefa Fotografii, która powstała w 2013 roku, a do jej założycieli

należą wybitni, nieżyjący już dziś artyści – Ewa Andrzejewska i Wojciech Zawadzki. O SJSF (Stowarzyszenie Jeleniogórska Strefa Fotografii) tak napisał pomysłodawca jej nazwy, prof. Eugeniusz Józefowski: „Jest obszarem wspierania aktywności grupy twórców praktykujących fotografię. Jest przestrzenią do realizacji autorskich zamysłów artystycznych. Jest inspiracją do twórczości, dzięki spotkaniom z innymi potrzebującymi tego narzędzia do wyrażania swoich sposobów układania się ze światem”.

Do Strefy należą artyści o bardzo różnych światopoglądach i preferencjach estetycznych. Są tu zarówno pejzażyści, fotografowie używający fotografii do kreacji, portreciści, jak i dokumentaliści. Łączy ich wszystkich miłość do fotografii jako dziedziny sztuki i głęboka wrażliwość twórcza.

Wśród działań Jeleniogórskiej Strefy Fotografii należy wyróżnić liczne wystawy organizowane w Galerii „Skene”, cykliczne spotkania z uznanymi fotografikami, górskie plenery, jak również doroczny konkurs fotografii mobilnej dla dzieci „Obok Mnie”. Strefa organizuje także spotkania warsztatowe z zakresu oświetlenia studyjnego czy druku. Ciekawą formułą aktywności grupy są także spotkania z cyklu One Day Photo, które – jak nazwa wskazuje – odbywają się tylko w ciągu jed-

nego, ale intensywnego dnia pracy. Jedną z edycji tego cyklu, organizowaną wspólnie z jeleniogórkim Biurem Wystaw Artystycznych (BWA), była poświęcona symbolice jelenia w przestrzeni miasta. Efektem tych działań była wystawa w jeleniogórskiej Książnicy Karkonoskiej.

Życie Strefy wyznaczają liczne spotkania, plenery i inicjatywy podejmowane razem z lokalnymi instytucjami kultury, a ostatnio także – z grupami czeskich artystów. Bo przecież Karkonosze od Czechów nas nie oddzielają. Są to góry wspólne, terytorium niezależne od granic państwowych. Po południowej stronie Karkonoszy strefowicze znaleźli pokrewne artystyczne dusze i wspaniałych kompanów, z którymi świetnie się rozumieją. Z Czechami spotykają się zarówno na terenie Republiki, jak i w Polsce, aby razem fotografować, wymieniać się wrażeniami, dyskutować i wreszcie – organizować wspólne wystawy, będące często świadectwem wzajemnej inspiracji. Satysfakcja wypływająca z tych spotkań wymyka się urzędniczej unijnej nomenklaturze; to po prostu radość wynikająca ze spotkania z drugim, podobnie odczuwającym człowiekiem.

Wojciech Miatkowski
Prezes Stowarzyszenia Jeleniogórska Strefa Fotografii

V zóně fotografií

Jelení Hora. Město na úpatí Krkonoš. Místo neustálé inspirace. Genius loci

po dlouhou dobu řídí život umělců v Jelenohorské kotlině. Jsou zde narozeni a pocházejí z vnějších nepokojných duchů, hledají senzaci. Mezi nimi je mnoho fotografů, pro které je magnetem pohled na hory zabalené do mraků, na hřebeny Krkonoš. Na takovém místě se musí rodit úvahy o životě, přírodě, o smrti, o tom, co vydrží navěky a co zanikne během několika generací.

Není divu, že od 80. let 20. století je v Jelení Hoře pořádáno Bienále horské fotografie, které pořádá Škola fotografie v Jelení Hoře, která sdružuje fotografické spolky a pořádá četné výstavy.

Jedním z místních uměleckých sdružení je Jelenohorská Zóna Fotografie, která vznikla v roce 2013, jejími zakladateli jsou vynikající umělci, kteří jsou již po smrti – Ewa Andrzejewska a Wojciech Zawadzki. O SJZF (Sdružení Jelenohorské Zóny Fotografie) napsal původce názvu prof. Eugeniusz Józefowski: „Je to oblast podpory činnosti skupiny umělců, kteří praktikují tvorbu fotografií. Je to prostor pro realizaci originálních uměleckých myšlenek. Je to inspirace k tvořivosti díky setkáním s jinými lidmi, kteří potřebují tento nástroj k vyjádření svých způsobů uspořádání světa.“

Zóna zahrnuje umělce s velmi odlišným pohledem na svět a s různými estetickými preferencemi. Jsou tu krajináři, fotografové využívající fotografie k tvorbě, portrétisté a dokumentaristé. Všichni sdílejí lásku k fotografii jako umělecké pole a hlubokou tvůrčí citlivost.

Mezi aktivity Jelenohorské Zóny Fotografie patří pořádání četných výstav v galerii "Skene", pravidelná setkání s uznávanými fotografy, horské plenéry a každoroční fotografická soutěž pro děti "Vedle mě". Zóna rovněž organizuje

Członkowie i przyjaciele Stowarzyszenia Jeleniogórska Strefa Fotografii / Členové a přátelé Sdružení

setkání v oblasti studijního osvětlení nebo tisku. Zajímavými aktivitami skupiny jsou také schůzky z One Day Photo, které – jak název napovídá – jsou k dispozici pouze během jednoho intenzivního pracovního dne. Jedna edice z tohoto cyklu realizovaná společně s Kanceláří

uměleckých výstav v Jelení Hoře byla věnována symbolice jelena v městských prostorech. Výsledkem těchto akcí byla výstava v jelenohorské Krkonošské knihovně.

Život v Zóně je poznamenán řadou setkání, zábavou a iniciativami společnými s místními

Fotografii Jelenohorské Zóny Fotografii.

Fot. Maciej Hnatiuk

kulturními institucemi a nedávno se skupinkami českých umělců. Protože Krkonoše nás od Čechů neoddelují. Jedná se o hory, území nezávislé na národních hranicích. Na jižní straně Krkonoš našli umělci spřízněné umělecké duše a skvělé společníky, s nimiž si vzájemně dobře

porozuměli. Setkávají se jak v České republice, tak v Polsku, aby společně fotografovali, vyměňovali si dojmy, diskutovali a nakonec organizovali společné výstavy, které svědčí o vzájemné inspiraci. Satisfakce vyplývající z těchto schůzek se vymyká klasické oficiální nomenklatuře; je

to prostě radost plynoucí ze setkání s druhým podobně smýšlejícím člověkem.

Wojciech Miatkowski
 Předseda Sdružení
 Jelenohorské Zóny fotografií

Fundacja Inicjatyw
 Regionalnych
 i Międzynarodowych

Czescy i polscy fotografowie przygotowują spotkanie

Jelenia Góra – w przyjemnej restauracji mieszczącej się na historycznym rynku jeleniogórskim, w piątek 19 stycznia spotkali się przedstawiciele stowarzyszeń fotografów z przygranicznych regionów Polski i Czech.

Spotkanie było częścią projektu INSPIR, który jest realizowany przez stowarzyszenie Region Panda z Rychnowa nad Knieżną i polską Fundację FIRIM ze Świdnicy. Zadaniem tego projektu jest wsparcie w tworzeniu branżowych sieci współpracujących organizacji non profit zrzeszających ludzi z obu stron granicy. Celem jest przyczynienie się do tworzenia osobistych więzi między uczestnikami, dzielenie się informacjami i doświadczeniem.

W jaki sposób projekt może przyczynić się do realizacji tego celu, szczególnie w dziedzinie fotografii?

O tym dyskutowały zespoły reprezentowane przez stronę polską i kierowane przez Wojciecha Miatkowskiego z Jeleniej Góry i ze strony czeskiej przez Vladimíra Skalickego z Lanškrouna. Rola obu przedstawicieli polega na koordynowaniu działań zespołów nie tylko po obu stronach granicy, ale także nawzajem.

Najważniejszymi działaniami miałyby być dwa spotkania polskich i czeskich członków zespołu. Pierwsze zostało zaplanowane na jesieni tego roku w Hradcu Králové, które jest metropolią Wschodnich Czech, miastem, w którym jest nie tylko rdzeń historyczny, ale także nowoczesna architektura. Częścią tego spotkania będzie wizyta w firmie, która produkuje fotomateriały, zaplanowano zwiedzanie miasta, a w pobliskim Josefove, będzie możliwość poznania architektury miasta fortecy zbudowanej na zamówienie cesarza Józefa II. Drugie spotkanie odbędzie się wiosną przyszłego roku w Złotoryi (gmina Choroszcz), w miejscu, które wciąż Czechom

niewiele mówi. Wizyta czeskich uczestników projektu pomoże to zmienić.

Widocznymi efektami działalności tej branżowej grupy będą wspólne wystawy fotograficzne. Zainteresowanie jest także wydaniem wspólnej publikacji fotograficznej. Podczas gdy czescy uczestnicy poszukują miejsca na organizację wystawy, Polacy już zaoferowali przestrzeń wystawienniczą w nowej galerii zlokalizowanej w centrum Nowy Rynek w Jeleniej Górze.

A ponieważ projekt INSPIR jest związany z publikacją pisma o tej samej nazwie, jego redaktor naczelny zaproponował możliwość prezentowania zdjęć członków tej grupy branżowej, zarówno na łamach czasopisma, jak i na stronie internetowej projektu.

Spotkanie trwało niecałe dwie godziny, ale jego efekt jest nieoceniony. Nawiązano nowe kontakty osobiste. Uczestnicy z obu stron granicy byli żywo zainteresowani, a wytypowane działania z pewnością doprowadzą jeszcze do takiej współpracy, która bez tego spotkania byłaby ledwie możliwa.

Fot. Wojciech Miatkowski

Spotkanie českých i polskich fotografikův

Čeští a polští fotografové připravují setkání

Jelení Hora – V příjemné restauraci na historickém náměstí v Jelení Hoře se v pátek dne 19. ledna sešli zástupci fotografů z příhraničních regionů v Polsku a Česku.

Setkání bylo součástí projektu INSPIR, realizovaného spolkem Region Panda Rychnov nad Kněžnou a polskou nadací FIRIM ze Swidnice, jehož cílem je podpořit vytváření oborových sítí neziskových organizací sdružujících lidi z obou stran hranice. Smyslem je přispívat k vytváření osobních vazeb mezi účastníky, sdílet informace a zkušenosti.

Jak může projekt přispět k naplnění tohoto cíle konkrétně v oboru fotografie?

O tom se radily týmy, jež z polské strany zastupoval a vedl Wojciech Miatkowski z Jelení Hory a z české strany Vladimír Skalický z Lanškrouna. Rolí obou zástupců je koordinovat činnost týmů nejen na obou stranách hranice, ale i navzájem.

Důležitým předpokladem pro dobrou spolupráci je to, aby se účastníci projektu setkali, poznali se, navázali osobní kontakty a aby tak vznikla základna mající potenciál k rozvoji nejrůznějších aktivit.

A protože to bylo setkání fotografů, tedy kreativních umělců, padlo už na tomto setkání mnoho návrhů na nejrůznější akce.

Těmi nejdůležitějšími by měly být dvě setkání členů polského a českého týmu. První bylo dohodnuto na podzim letošního roku v Hradci Králové, který je metropolí východních Čech, městem, v němž je nejen historické jádro, ale i moderní architektura. Součástí tohoto setkání by mohla být exkurze ve společnosti FOMA, která produkuje fotomateriály, návštěva města a po přejezdu do blízkého Josefova i možnost seznámit se s architektonicky zcela odlišným pevnostním městem vybudovaným

na příkaz císaře Josefa II. Druhé setkání se bude konat na jaře příštího roku ve Złotoryi (gmina Choroszcz), místě, které zatím Čechům mnoho neříká. Jeho návštěva českými účastníky projektu vědomí o něm pomůže změnit.

Viditelnými výstupy činnosti této oborové skupiny budou společné fotografické výstavy. Zájem je i na vydání společné fotografické publikace. Zatímco čeští účastníci budou galerii pro výstavu teprve hledat, Poláci pohodově nabídli výstavní prostory v nové galerii umístěné v obchodním centru Nowy rynek v Jelení Hoře.

A protože projekt INSPIR je spojen s vydáváním stejnojmenného časopisu, nabídl jeho šéfredaktor možnost prezentovat fotografie členů této oborové skupiny jak na jeho stránkách, tak i na webových stránkách projektu.

Setkání trvalo necelé dvě hodiny, ale jeho efekt je nenahraditelný. Byly navázány nové osobní kontakty. Prokázalo velmi živý zájem účastníků z obou stran hranice a naznačené aktivity povedou jistě k takovému zahájení spolupráce, které by bez něj bylo sotva možné.

Milan Daniel

Niedźwiedzica patrzy na Zamek i skrywa tajemnice

Zagórze Śląskie z zamkiem Grodno to miejscowość położona malowniczo nad Jeziorem Bystrzyckim i zaporą wodną wśród lasów. Wokół znajduje się wiele urokliwych mniejszych miejscowości, w tym Niedźwiedzica z gotyckim kościołem p.w. św. Mikołaja i odkrytymi w nim w 2014 roku (!) średniowiecznymi malowidłami.

Można tu dojechać z czeskiego Mezimesti w 40 minut, przez Golińsk, Mieroszów, Głuszycę, Jedlinę [drogi: E35, 380, 381, 383] albo przez Tłumaczów, Nowa Rudę, Ludwikowice [drogi: 386, 385, 381, 383]. Trasa wiedzie urokliwymi drogami przez wzgórza i doliny.

Okolice Zagórza Śląskiego i Niedźwiedzicy to region o wyjątkowych walorach turystycznych i rekreacyjnych. Ciekawostką jest fakt, że zamek usytuowany jest na terenie rezerwatu przyrody Góra Choina w Górach Sowich, a Niedźwiedzica leży już na terenie Gór Wałbrzyskich. A rozdziela te pasma górskie płynąca w dolinie rzeka Bystrzyca Świdnicka. Prowadzą tędy szlaki turystyczne: żółty, zielony i niebieski – europejski długodystansowy szlak pieszy E30.

Zamek Grodno (niem. Kynsburg, Königsberg) wybudowany został na szczycie góry Choina, nad doliną rzeki i jest jednym z najbardziej malowniczo położonych zamków na Śląsku. To nie lada gratka dla turystów pieszych i rowerzystów. Na wzgórzu znajduje się rezerwat przyrody „Góra Choina” o powierzchni ok. 19,13 ha.

Dzieje zamku Grodno sięgają zamierzczłych czasów. Jedną z legend podaje, że już w 800 r. pewien angielski rycerz (sic!) założył w tym miejscu czworoboczną drewnianą strażnicę. W 1315 r., podobnie jak duża część południowego Dolnego Śląska, zamek stanowił część Księstwa Świdnicko-Jaworskiego. Jako główną przyczynę budowy warowni podaje się zabezpieczenie szlaku handlowego, który biegł poniżej zamku, w dolinie rzeki Bystrzycy. Powszechnie budowę murowanego zamku przypisuje się Piastowi Śląskiemu księciu Bolkowi I Surowemu.

W 1392 r. zamek Grodno wraz z całym Księstwem Świdnicko-Jaworskim został wchłonięty do Korony Czeskiej. Natomiast w XV w. stał się siedzibą rycerzy-rozbojników, którzy wraz ze swoimi drużynami trudnili się w okolicy rozbojami i grabieżą. W tym czasie, w pobliskiej Niedźwiedzicy, która była miejscowością służebną wobec zamku i pełniła niejako rolę „zaopatrzeniowca”, powstały przepiękne malowidła, o których historia wkrótce miała zapomnieć na ponad 500 lat!

W latach 2014-15 podczas badań stratygraficznych na ścianach wewnątrz kościoła w Niedźwiedzicy odkryłam malowidła, które

powstały pod koniec XV w. Wnętrze kościoła na przestrzeni wieków było poddawane remontom, wielokrotnie przemalowywano je i otynkowano. W 1704 r. kościół został częściowo przebudowany. Był restaurowany w 1870 r. i 1964 r., a mimo to malowidła pozostały w ukryciu. Nałożyła się na to także niezwykle skomplikowana historia miejscowości i samego późnośredniowiecznego obiektu, datowanego na wiek XVI. Odkrycie starszych malowideł wskazuje, że datowanie to jest prawdopodobnie błędne, a kościół jest XV-wieczny. W wyniku prowadzonych właśnie prac konserwatorskich dojdzie do weryfikacji postawionej tezy. Kościół odzyskuje dziś pierwotny wygląd wnętrza.

W 2016 r. rozpoczęły się prace konserwatorskie malowideł ściennych na ścianie północnej – na emporze chóru. Zespół pod moim kierunkiem zakonserwował malowidła z postacią mężczyzny z dzieckiem, zidentyfikowaną jako św. Krzysztof z dzieciątkiem Jezus. W tym samym

roku, nad wejściem do zakrystii odsłoniłmy kolejne postacie: św. Biskupa Mikołaja, św. Huberta, św. Papieża Grzegorza I Wielkiego i św. Marcina. Z kolei w 2017 r. odsłonięto dużą kompozycję malarską, która przedstawia Sąd Ostateczny. Oczom badaczy ukazały się następnie: kompozycja figuralna na tle krajobrazu, zamknięta u góry ornamentem, zdobienia pasowe, kilka stojących jedna za drugą męskich postaci.

Warto wybrać się w okolice Zamku i kościoła, by samemu odkryć piękno tej krainy. Kto wie jakie jeszcze skarby schowane są na dolnośląskiej ziemi.

Anna Kościów

<http://zamekgrodno.pl>

<http://walim.pl>

<http://www.niedzwiedzica.pl>

Niedźwiedzica zírá na hrad a skrývá tajemství

Zagórze Śląskie s hradem Grodno, to je malebné místo nad Bystrzyckim jezerem a přehrada mezi lesy. V okolí je mnoho okouzlujících menších míst, včetně obce Niedźwiedzice s gotickým kostelem Svatého Nicholase, v němž objevili v roce 2014 (!) středověké obrazy.

Tam je možné dojet z českého Meziměstí za 40 minut po trase Golińsk, Mieroszów, Głuszyce, Jedlinę [cesta: E35, 380, 381, 383] anebo přes obce Tłumaczów, Nowa Ruda, Ludwikowice [cesta: 386, 385, 381, 383]. Trasa prochází okouzujícími místy přes kopce a údolí.

Okolí obce Zagórze Śląskie i Niedźwiedzice je oblast s vynikajícími podmínkami pro turistické a rekreační aktivity. Zajímavým faktem je, že hrad leží v přírodní rezervaci Góra Choina w Góry Sowie, a Niedźwiedzice leží již ve Walbrišském pohoří. Tato horská pásma rozděluje v údolí řeka Bystrzyca Świdnicka. Provedou vás tady turistické stezky - žlutá, zelená a modrá - Evropské dálková pěší stezka E30.

Hrad Grodno (německy Kynsburg, Königsberg) byl postaven na štítu hory Choina, nad údolím řeky a je jedním z nejmalebnějších hradů ve Slezsku. Je skutečným lákadlem pro turisty a cyklisty. V pohoří je přírodní rezervace „Góra Choina“ s rozlohou cca 19.13 akrů.

Dějiny hradu Grodno sahají do dávných dob. Jedna z legend říká, že již v roce 800 anglický rytíř postavil na tomto místě čtyřbokou dřevěnou strážnici. V roce 1315, stejně jako velká část jižního Dolního Slezska, byl hrad součástí vévodství Świdnicko-Javorského. Hlavním důvodem pro výstavbu pevnosti bylo zabezpečení obchodní cesty, která probíhala pod hradem, v údolí řeky Bystrzyca. Vybudování cihlového hradu se připisuje Slezskému knížeti Bolkowi a Surowému.

V roce 1392 byl hrad Grodno spolu s celým vévodstvím Świdnica-Jawor včleněn do koruny české. V XV. století se stal sídlem rytířů a loupežníků, kteří spolu s jejich týmy měli v okolí rozbroje a loupili. V té době v nedaleké obci Niedźwiedzice, která byla služebním místem k hradu a plnila roli opatrovnika, vytvořili krásné obrazy, které historie musela zapomenout na více než 500 let!

V letech 2014-15 byl prováděn statigrafický výzkum ve zdech uvnitř kostela v Nedvědicích (w Niedźwiedzicy) a byly objeveny obrazy, které vznikly na konci 15. století.

Interiér kostela byl v průběhu staletí podroben opravám, opakovaně přemalován a omítnut. V roce 1704 byl kostel částečně přestavěn. Byl restaurován v roce 1870 a v roce 1964 a přesto malby - obrazy zůstaly v úkrytu. Náležitě se tak nezvykle zkomplikovala historie místa i samotného pozdně středověkého objektu, datovaného na 16. století. Objev starších obrazů naznačuje, že toto datování je pravděpodobně nesprávné, a kostel je z 15. století. Výsledkem konzervátorských prací dojde k verifikaci této téze. Kostel získá původní vzhled interiéru.

V roce 2016 bylo zahájeno restaurování nástenné malby na severní stěně, kde je galerie sboru. Tým pod vedením konzervátorky mgr. Anna Kościów představil a zakonserwował obraz s postavou muže s dítětem, který byl identifikován jako svatý Kryštof s dítětkem Ježíšem. V témže roce, nad vchodem do zákristie byly odkryty další postavy: Biskup Mikuláš, St. Hubert, Saint. Papež Řehoř Veliký a Svatý Jan. Martin.

V roce 2017 byla odkryta velká malířská kresba, která zobrazuje poslední soud. Oči výzkumníků spatřily figuální krajinu uzavřenou v horní části ornamentem, ozdoby, několik mužů, jednoho za druhým.

Můžete navštívit hrad a kostel. Objevte krásu země. Kdo ví, jaké poklady jsou skryté v Dolním Slezsku.

Cukiernicy stają w szranki

W Republice Czeskiej, w miejscowości Nowa Paka (Nova Paka), 22-ego marca miało miejsce ważne spotkanie. Z wizytą studyjną przybył do miasta Wiceprezes Stowarzyszenia Cukierników, Karmelarzy i Lodziarzy Rzeczypospolitej Polskiej Stanisław Furtak. FIRIM oraz Region Panda zaplanowały całodzienną wizytę pana prezesa. Miesiąc wcześniej gościliśmy w Polsce dużą grupę uczniów i nauczycieli ze Średniej Szkoły Gastronomii i Usług w Nowej Pace. Młodzi adepci cukiernictwa odbyli dwudniowe warsztaty w zakładzie produkcyjnym jaworskiej firmy Martex, gdzie na terenie cukierni należące do pana Furtaka poznawali tajniki i specyfikę cukiernictwa dolnośląskiego.

A dlaczego 22 marca? Otóż, tego właśnie dnia odbywał się w Szkole prawdziwy festiwal słodkości – doroczny, ogólnokrajowy konkurs umiejętności cukierniczych. Wraz z panem prezesem podziwialiśmy niebywałą kunszt prezentowany przez młodych uczestników zawodów, którzy zjechali do Nowej Paki z całej Republiki Czeskiej. Wisienką na torcie był pokaz mody przygotowany przez uczniów klasy designu odzieżowego.

W zawodzie cukiernika, podobnie jak w jubilerstwie często liczy się precyzja i miśtrostwo w małej skali, szczególnie gdy chodzi o zdobienia. Z drugiej strony, cukiernicy muszą być niczym rzeźbiarze i malarze, gdy tworzą arcydzieła przestrzenne, jak torty weselne czy niepowtarzalne, duże formy 3D wystawiane na międzynarodowych konkursach. Kunszt cukierniczy to złożony z wielu talentów prawdziwy pokaz osobowości twórczej na materiale nietrwałym i tymczasowym, a przy tym... jakże smacznym!

O tym wszystkim przekonać może się każdy, kto uczestniczy w zawodach i turniejach cukierniczych, jak ten w Nowej Pace.

Prezes Furtak wracał do Polski pod ogromnym wrażeniem. Po tym spotkaniu, partnerzy Region Panda i FIRIM wraz z polskim gościem i czeskimi gospodarzami uzgodnili, że w ostatnich dniach maja do Republiki Czeskiej przyjdzie większa delegacja mistrzów cukiernictwa z najdalszych zakątków Polski, by na własne oczy zobaczyć osiągnięcia czeskiej młodzieży.

A ponieważ cukiernicy ściśle związani są z piekarnictwem, drugim elementem wizyty były odwiedziny w potężnej fabryce pieczywa w miejscowości Hradisch Houstnikowe (Choustníkovo Hradiště). To zupełnie inny świat, można by rzec przeciwieństwo podglądanej w szkole ciężkiej artystycznej pracy manualnej, świat w pełni zautomatyzowany. Nowoczesny, chłodny, a przy tym, na swój industrialny sposób, fascynujący. Ale czy tak powinna wyglądać przyszłość w produkcji żywności? Zdania są podzielone. Mamy nadzieję, że niezależnie od ilości wypiekanych bochenków chleba i drożdżówek, człowiek i jego talent do komponowania smaków pozostaną niezastąpieni.

Tomasz Kościół

Cukráři se zapojili

V České republice, ve městě Nová Paka, se uskutečnilo 22. března důležité setkání.

Na studijní návštěvu přijel do města viceprezident asociace cukrářů, karamelářů a zmrzlinářů Polské republiky Stanisław Furtak. Organizace FIRIM a Region Panda naplánovaly celodenní návštěvu pana prezidenta. O měsíc dříve hostily v Polsku velkou skupinu studentů a učitelů ze Střední školy gastronomie a služeb v Nové Pace. Mladí adepti cukrářství absolvovali dvoudenní praxi ve výrobním prostředí jaworské firmy Martex, kde v cukrářské výrobě patří panu Furtakovi poznavali taje i specifika cukrářství dolnoslezského vojvodství.

Nová Paka

A proč 22. března? Protože v ten den se konal ve škole skutečný festival sladkostí – každoroční celostátní soutěž cukrářského umění. Spolu s panem prezidentem jsme obdivovali mimořádné dovednosti, které předváděli mladí účastníci soutěže, kteří

přijeli do Nové Paky z celé České republiky. Třešnickou na dortu byla módní přehlídka připravená žáky třídy oděvní design.

V cukrářské výrobě, stejně jako ve zlatnictví, je často důležitá přesnost a dovednost v malém měřítku, a to zejména pokud jde o zdobení. Na druhou stranu cukráři musí být

jako sochaři a malíři, když vytvářejí prostorová mistrovská díla jako jsou svatební dorty nebo jedinečné velké formy 3D vystavované na mezinárodních soutěžích. Dovednost cukráře je založena z velké míry na talentu a tvůrčí schopnosti, na materiálu dočasné použitelnosti a přitom ... také na chutnosti.

O tom všem se může ujistit každý, kdo se účastní soutěží cukrářů, jakou je ta v Nové Pace. Předseda Furtak se vrátil do Polska s obrovským dojmem. Po tomto setkání, partneři Region Panda a FIRIM spolu s polským přítelem a českými podnikateli dohodli, že v posledních dnech května přijede do České republiky velká delegace mistrů cuk-

rářského řemesla z nejvíce vzdálených koutů Polska, aby na vlastní oči mohli vidět úspěchy české mládeže.

A protože cukráři jsou úzce spojeni s pekařstvím, druhým prvkem návštěvy byla exkurze do velké továrny pekařských výrobků v Choustníkově Hradišti. Je to úplně jiný svět, dá se říci, opak pohledné manuální umělecké práce ve škole, svět plně automatizovaný. Moderní, studený, a přitom na vlastní průmyslový způsob - fascinující. Ale měla by tak vypadat budoucnost v produkci potravin? Názory nejsou jednotné. Doufáme, že bez ohledu na počet upečených bochníků chleba a rohlíků zůstane člověk a jeho talent ve vytváření vůní nenahraditelný.

od lewej: Milena Jarošová, Stanisław Furtak a Rudolf Eliáš

**20. ročník Mistrovství ČR seniorů v šachu
se uskuteční ve dnech
28.07.2018 – 05.08.2018
V Rychnově nad Kněžnou**

Více informací www.panda-rk.cz

**20. edycja Szachowych Mistrzostw
Seniorów Republiki Czeskiej
odbędzie się w dniach
28.07.2018 – 05.08.2018
w Rychnově nad Kněžnou**

Więcej informacji na www.panda-rk.cz

Taniec pokochali bezgranicznie

Od trzech lat w kotlinie jeleniogórskiej spotykają się miłośnicy tańca. Gdy nastanie maj, uzdrowska dzielnica Jeleniej Góry – Cieplice Śląskie-Zdrój, staje się centrum wydarzeń artystycznych z udziałem mieszkańców, turystów z zagranicy oraz kuracjuszy.

Tegoroczny, III Międzynarodowy Festiwal Sztuki Choreograficznej „SILESIAN DANCE FESTIVAL” odbędzie się w dniach 19-20.05.2018 roku. Festiwal ma formułę konkursu, a organizowany jest w celu propagowania i popularyzacji wszystkich typów i rodzajów choreografii tanecznej wśród dzieci oraz młodzieży. Do udziału zapraszane są grupy, zespoły, szkoły taneczne z Polski, Czech, Słowacji i Ukrainy.

Wydarzenie to jest także integralną częścią Wiosny Cieplickiej – cyklu akcji artystycznych rozpoczynających sezon. W tym roku będzie to już 45. taka Wiosna!

Ponieważ zmagania tancerzy toczą się o dużą stawkę – puchar Prezydenta Miasta Jeleniej Góry, w jury zasiadają wysokiej klasy choreografowie z wieloletnim doświadczeniem sędziowskim, specjaliści w szkoleniu i sędziowaniu poszczególnych dyscyplin tanecznych.

Z Polski będzie to między innymi znany z programów telewizyjnych tancerz Michał Piróg.

Fundacja Inicjatyw Regionalnych i Międzynarodowych ma zaszczyt współorganizować to niezwykle przedsięwzięcie. Serdecznie zatem zapraszamy, wspólnie z Prezydentem Miasta Jeleniej Góry Marcinem Zawilą oraz Stowarzyszeniem „Art Frankivsk” z Ukrainy, tancerzy do udziału a miłośników tańca do oglądania występów, szczególnie koncertu galowego. Koncert ten zaplanowano na godzinę 15:30 w dniu 20 maja, na urokliwej scenie budowanej specjalnie na tę okazję w Parku Cieplickim przy muszli koncertowej.

Sztuka choreograficzna, którą przedstawiamy na Festiwalu ma różnorodne oblicza, a wszystkie razem piękne. Zapraszamy!

„Nic nie może być piękniejszego nad położenie samej Jeleniej Góry: pięknie zbudowane miasto z wieloma okazałymi budynkami w dolinie, otoczone wzgórzami ze wszystkich stron, ze wspaniałym widokiem na Karkonosze”

John Quincy Adams – szósty prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki (Listy o Śląsku, rok 1800)

Tomasz Kościów
fot. jelonka.com

Milovníci tance neznají hranice

Tři roky se milovníci tance setkávají v Jelenohorské kotlině. V květnu se lázeňská čtvrť Jelenia Góra - Cieplice Śląskie Zdrój stane centrem uměleckých akcí za účasti obyvatel, turistů ze zahraničí a pacientů.

Letošní III. Mezinárodní choreografický festival „Silesian“ se bude konat ve dnech 19. - 20. 05. 2018. Soutěž má již ustálený formát. Je organizována za účelem propagace a popularizace všech typů a druhů taneční choreografie mezi dětmi a mládeží. K účasti jsou zvány skupiny, týmy a taneční školy z Polska, České republiky, Slovenska a Ukrajiny.

Tato událost je také nedílnou součástí série uměleckých akcí začínajících sezónu Cieplice Spring. V letošním roce to bude 45. ročník!

Vzhledem k tomu, že tanečníci bojují o prestižní ocenění - pohár starosty Jelenia Góry, bude porota složena z vysoce kvalifikovaných choreografů s dlouholetými zkušenostmi s posuzováním, specialisty na školení a hodnocení jednotlivých tanečních disciplín.

Z Polska to bude Michał Piróg, známý z televizních pořadů.

Čest společně organizovat tento mimořádný zážitek má Nadace pro regionální a mezinárodní iniciativy.

Rádi bychom proto společně s primátorem města Jelenia Góra Marcinem Zawilou a sdružením „Art Frankivsk“ z Ukrajiny pozvali tanečníky a milovníky tance k účasti jak na představeních, tak na slavnostním koncertu. Ten se bude konat dne 20. května v 15.30 hodin na okouzujícím pódiu postaveném právě pro tuto příležitost v parku Cieplice hned vedle koncertní haly.

Choreografické umění, které prezentujeme na festivalu, má různé tváře, jednu krásnější než druhou. Vítejte!

„Nic nemůže být krásnější než samotná lokalita Jelenia Góra: krásně postavené město s mnoha působivými stavbami v údolí, obklopené kopci ze všech stran, s nádherným výhledem na Krkonoše“

John Quincy Adams - šestý prezident Spojených států amerických (dopisy o Slezsku, 1800)

foto: jelonka.com

Urząd Miasta Jelenia Góra
Fundacja Inicjatyw Regionalnych i Międzynarodowych (Polska)
Stowarzyszenie «ART. FRANKIVSK» (Ukraina)
Zdrójowy Teatr Animacji

zapraszają Państwa na Koncert Galowy:
III Międzynarodowy Festiwal Sztuki Choreograficznej

SILESIA 2018

DANCE FESTIVAL

o puchar Prezydenta Miasta Jeleniej Góry
MARCINA ZAWILY

20 maja | 15.00 Flash mob, parada festiwalowa (plac Piastowski) |
15:30 – 17:30 Koncert Galowy (Park, muszla koncertowa)

Goście specjálni:

ZOBACZYSZ

- Najlepsze kompozycje taneczne uczestników festiwalu
- Występy pokazowe
- Show

Michał Piróg

Wład Jama